

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 765/2012

z dnia 13 czerwca 2012 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 28 lipca 2011 r. Organ Rozstrzygania Sporów („ORS”) Światowej Organizacji Handlu („WTO”) przyjął sprawozdanie Organu Apelacyjnego oraz sprawozdanie Panelu zmienione sprawozdaniem Organu Apelacyjnego („sprawozdania”) w sporze „Wspólnoty Europejskie – Ostateczne środki antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali z Chin”⁽²⁾.
- (2) W sprawozdaniach stwierdzono między innymi, że art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽³⁾ („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”) jest niezgodny z art. 6.10, art. 9.2 i art. 18.4 Porozumienia antydumpingowego WTO oraz z art. XVI:4 Porozumienia WTO. Art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego stanowi, że indywidualni producenci eksportujący z krajów o gospodarce nierynkowej, którym nie przyznano traktowania na zasadach rynkowych zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) podstawowego

rozporządzenia antydumpingowego, będą podlegali ogólnokrajowej stawce cła, chyba że eksporterzy ci mogą wykazać, że spełniają warunki dotyczące indywidualnego traktowania, określone w art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

- (3) Organ Apelacyjny uznał, że w art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego przyjęto założenie, że producenci eksportujący z krajów o gospodarce nierynkowej nie są uprawnieni do indywidualnego traktowania, a w celu kwalifikowania się do takiego traktowania spoczywa na nich ciężar wykazania, że spełniają kryteria indywidualnego traktowania. Według Organu Apelacyjnego w odpowiednich porozumieniach WTO brak jest podstawy prawnej dla takiego założenia.

- (4) Jednakże Organ Apelacyjny wyjaśnił, że przy ustalaniu pojedynczego marginesu dumpingu i jednej stawki cła antydumpingowego dla kilku eksporterów zgodność tego ustalenia z art. 6.10 i art. 9.2 Porozumienia antydumpingowego WTO zależeć będzie od istnienia sytuacji wskazujących, że dwaj eksporterzy lub większa ich liczba, jakkolwiek prawnie odrębni, są wobec siebie w takiej relacji, że powinni być traktowani jako pojedynczy podmiot. Przykłady takich sytuacji to: (i) istnienie pomiędzy tymi eksporterami powiązań korporacyjnych i strukturalnych, takich jak wspólna kontrola, udziałowcy i kierownictwo; (ii) istnienie powiązań korporacyjnych i strukturalnych pomiędzy państwem a tymi eksporterami w zakresie wspólnej kontroli, udziałów i kierownictwa; oraz (iii) kontrola lub znaczący wpływ ze strony państwa w odniesieniu do ustalania cen i produkcji. W tym kontekście sformułowania w proponowanych zmianach do art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, będące odzwierciedleniem takich sytuacji, powinny być odczytywane w świetle wyjaśnień Organu Apelacyjnego bez uszczerbku dla takich samych lub podobnych sformułowań zastosowanych w innych przepisach podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 30 maja 2012 r.

⁽²⁾ WTO, sprawozdanie Organu Apelacyjnego, AB-2011-2, WT/DS397/AB/R z dnia 15 lipca 2011 r. WTO, sprawozdanie Panelu, WT/DS397/R z dnia 3 grudnia 2010 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

- (5) W dniu 18 sierpnia 2011 r. Unia poinformowała ORS, że zamierza wdrożyć zalecenia i orzeczenia ORS w zakresie tego sporu w sposób zgodny z jej zobowiązaniami w ramach WTO.

- (6) W tym celu niezbędna jest zmiana przepisów art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 otrzymuje brzmienie:

„5. Cło antydumpingowe nakłada się w odpowiedniej wysokości dla każdego przypadku, w sposób niedyskryminujący, na przywóz towarów ze wszystkich źródeł, co do którego stwierdzono, że jest dumpingowy i powoduje szkodę, z wyłączeniem przywozu towarów ze źródeł, z których zobowiązania na podstawie niniejszego rozporządzenia zostały przyjęte.

W rozporządzeniu wprowadzającym środki antydumpingowe określa się cło dla każdego dostawcy lub, jeżeli jest to niewy-

konalne, dla danego państwa dokonującego dostaw. Dostawcy, którzy są prawnie odrębni od państwa, mogą jednak być uznawani na potrzeby określenia cła za pojedynczy podmiot. Do celów stosowania niniejszego akapitu mogą być uwzględniane takie czynniki, jak istnienie powiązań strukturalnych lub korporacyjnych między dostawcami a państwem lub między dostawcami, kontrola lub znaczący wpływ ze strony państwa w odniesieniu do ustalania cen i produkcji, lub struktura gospodarcza państwa dokonującego dostaw.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszystkich dochodzeń wszczętych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 czerwca 2012 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
N. WAMMEN
Przewodniczący
